a povinnost, že tudíž mluvila pro otisknutí zprávy nutnost povolání, neuplatňuje tím důvod trestnost vylučující ve smyslu § 2 g) tr. zák., nýbrž, jak zřejmo z vývodů zmateční stížnosti, snaží se tím dokazovati ve smyslu § 489 odst. 1 tr. zák., že byl nucen k uveřejnění článku zvláštními okolnostmi. Zmateční stížnost bylo proto zamítnouti, ana je zcela neodůvodněnou (§ 288 odst. 1).

V době, kdy byl závadný článek uveřejněn (18. dubna 1930), neplatil již zákon o prozatímní ochraně lesů čís. 82/1918 sb. z. a n., nýbrž zákon čís. 37/28 o zatímní ochraně lesů, vstoupivší v platnost 6. dubna 1928; podle § 8 tohoto zákona trestá se majitel lesů jednající proti předpisům zákona, najmě při těžení dříví, nikoli soudem, nýbrž politickým úřadem, takže nejde již o přestupek soudní a nelze proto křivé obvinění z onoho nyní správního přestupku podřaditi pod ustanovení § 487 tr. zák. V obvinění, že soukromí obžalobci »překotně drancovali a káceli zabrané lesy«, že »je drancovali«, je však spatřovati vinění z určitého nečestného činu, že totiž proti zákonným předpisům hleděli ze zabraných lesů před jich převzetím vytěžiti protizákonně co nejvíce, a je tedy v něm zahrnuta skutková podstata přečinu § 488 tr. zák. Tato odchylka v podřadění výroku pod jiné ustanovení trestního zákona nepadá na váhu, poněvadž se tím kvalifikace činu jako přečinu nemění a pro napadený výrok je kvalifikace věcí vedlejší.

## Čís. 4474.

**Bol-li obžalovaný odsúdený pre trestný čin, spáchaný pred vynesením rozsudku povolivšieho mu podmienečný odklad výkonu trestu, prislúcha rozhodnutie o tom, či má byť podmienečne odložený trest súhrnný, ktorý treba podľa § 517 tr. por. ustanoviť, súdu označenému v § 518 (odst. 3, 4) tr. por.**

(Rozh. z 24. septembra 1932, Zm III 321/32.)

Najvyšší súd v trestnej veci proti G. K. pre zločin sprenevery na základe verejného pojednávania o zmätočnej sťažnosti obžalovaného G. K. zrušil z úradnej povinnosti z dôvodu zmätočnosti, uvedeného v § 384 č. 4 tr. p. rozsudky obidvoch nižších súdov vo výroku, ktorým nižšie súdy rozhodly dotyčne obžalovaného G. K. o podmienečnom odklade výkonu trestu, tento výrok pominul a uložil súdu prvej stolice, aby spisy postúpil štátnemu zastupiteľstvu ku prípadnému podaniu návrhu podľa §§ 517 a 518 tr. p. Zmätočná sťažnosť obžalovaného G. K. bola poukázaná na toto rozhodnutie.

Dôvody:

Proti rozsudku vrchného súdu ohlásil obžalovaný G. K. zmätočnú sťažnosť podľa bodu 2 § 385 tr. p. preto, lebo mu nebol povolený podmienečný odklad výkonu trestu. Najvyšší súd pri preskúmaní veci zbadal toto: Trestný čin obžalovaného, ktorý je predmetom tohoto trestného pokračovania, bol spáchaný roku 1928. Podľa pripojených spisov

krajského súdu v Bratislave č. j. Tk XI a 197/30 bol obžalovaný G. K. odsúdený rozsudkom zo dňa 8. januára 1931 pre zločin sprenevery, spáchaný v mesiaci máji 1929, k trestu väzenia na 1 mesiac (v dôsledku čoho bol trestný čin kvalifikovaný ako prečin), a to podmienečne na 1 rok. Skušobná lehota podľa ustanovenia § 18-I zák. číslo 562/1919 dosiaľ neuplynula. Obžalovaný bol tedy v tomto prípade odsúdený pre čin spáchaný pred vynesením rozsudku povolivšieho mu podmienečný odklad výkonu trestu, v ktorom prípade má podľa ustanovenia § 6 čís. 4 zák. čís. 562/1919 rozhodnúť súd menovaný v § 518 tr. p., či má byť vykonaný trest súhrnný, ktorý má byť ustanovený podľa § 517 tr. p. Rozhodovanie o podmienečnom odklade v súdenom prípade preto odpadá a nižšie súdy meritorným rozhodnutím pustily sa do riešenia veci, ktorá v terajšom stadiu nepatrí do oboru ich pôsobnosti, čím zavinily zmätok podľa § 384 čís. 4 tr. p., ku ktorému podľa ustanovenia ostatného odseku § 384 tr. p. treba vždy hľadeť z úradnej povinnosti. Preto bolo treba najvyššiemu súdu postupovať podľa § 34-I por. nov. a § 404-I tr. p., rozsudky oboch súdov nižších stolíc vo výroku, ktorým rozhodovaly o podmienečnom odklade výkonu trestu, zrušiť a tento výrok pominúť.

## Čís. 4475.

**Radiotelefonním zařízením po rozumu § 24 zák. čís. 9/1924 nejsou jen úplné a k provozu schopné radiopřístroje (radiové aparáty), nýbrž i přístroje ve stavu nepoužívatelném, jichž lze používati po výměně některé součástky a po opravě (připojení součástek jiných), ba i takové součástky, jsou-li pro telefonní provoz podstatné.**

**Jde o právní omyl ve smyslu § 233 tr. zák., domníval-li se pachatel, že k přechovávání nepoužívatelného přístroje není třeba koncese.**

(Rozh. ze dne 27. září 1932, Zm I 95/31.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zamítl po ústním líčení zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku krajského soudu v Chrudimi ze dne 1. prosince 1930, jímž byl stěžovatel uznán vinným přečinem podle § 24 čís. 1 zákona čís. 9/1924 sb. z. a n.

Důvody:

Zmateční stížnost, uplatňující důvody zmatečnosti čís. 9 a), 9 b) § 281 tr. ř., namítá, že napadený rozsudek odsuzuje stěžovatele pro přechovávání radiotelefonního zařízení, ač prý v pravdě o radiotelefonní zařízení nešlo, an aparát, přesněji, co stěžovatel pod názvem radiotelefonního aparátu přechovával a ve vlastnictví měl, nefungoval a fungovati nemohl; proto byl aparát ten (naprosto) nepoužívatelný. Skutkový podklad této námitky (tvrzení stížnosti), že domnělý aparát nebyl než snůškou nějakých isolovaných drátů, spojovaného vedení, podstavců pro lampu a pod., nebo třeba, že to byl nepotřebný brak, netřeba přezkoumávati v tom směru, zda je vzat ze skutkových zjištění rozsudku, a netřeba ani uváděti na pravou míru podrobným opaková-